

Betænkning og indstilling

fra udvalget vedrørende tillægsbevillingslovsforslagets behandling og finansudvalgets arbejdsform.

(Afgivet af udvalget den 26. april 1955).

I overensstemmelse med, hvad der var bebudet i betænkningen angående folketingets nye forretningsorden efter grundlovsændringen i 1953 (folketingstidende 1953—54, tillæg B. sp. 161), vedtog tinget den 17. december samme år at nedsætte et udvalg på 17 medlemmer til at træde i forhandling med finansministeren og derefter stille forslag vedrørende de i forbindelse med tillægsbevillingslovsforslagets behandling og finansudvalgets arbejdsform endnu uløste spørgsmål.

Da dette udvalg ikke nåede til ende med sit arbejde inden udgangen af folketingsåret 1953—54, vedtoges det ved folketingsbeslutning af 22. oktober 1954 påny at nedsætte et udvalg med den nævnte opgave.

I arbejdet har — efter aftale med finansministeren — såvel i 1953—54 som i 1954—55 tre sagkyndige fra finansministeriet taget virksomt del: departementschef *Dige*, afdelingschef *Grimfeld* og kontorchef *Alice Brun*. Udenfor medlemmernes kreds har endvidere folketingsmændene *Alfred Jensen* og *Oluf Pedersen* haft lejlighed til at deltage i forhandlingerne som talsmænd for de ikke i udvalget repræsenterede partier, Danmarks kommunistiske parti og Danmarks retsforbund.

Forhandlingerne afsluttedes med et samråd med *finansministeren*, under hvilket ministeren tiltrådte det nedenfor anførte forslag til beslutning af folketinget, hvilket forslag udvalget herefter enstemmigt indstiller til vedtagelse.

Der gives i det følgende en kortfattet oversigt over de problemer, som udvalget særlig har beskæftiget sig med, og det resultat, man er nået til.

Da statsbudgettet vedtages for et år ad gangen, kan det ikke undgås, at der i finansårets løb opstår behov for afholdelse af udgifter, som ikke har været forudset, da finansloven blev vedtaget, og som der derfor må tilvejebringes hjemmel for ved senere bevilling, idet grundlovens § 46 foreskriver, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i finanslov, tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.

Med henblik herpå vedtages hvert år en *tillægsbevillingslov*, der supplerer finanslovens bevillinger og især indeholder en ajourføring af dens indtægts- og udgiftskonti. For at tillægsbevillingsloven skal kunne blive så fuldstændig som muligt, fremsættes forslaget til den først henimod slutningen af finansåret; og når vedtagelsen finder sted, er man allerede et stykke inde i næste finansår. Tillægsbevillingsloven bliver derved stort set kun en godkendelseslov, over hvis udgiftsbeløb der er disponeret længe før lovens gennemførelse.

For afholdelsen af ikke ved særlig lov hjemlede udgifter, som skal på tillægsbevillingsloven, sikrer ministrene sig i vidt omfang parlamentarisk dækning gennem indhentning af *finansudvalgets* samtykke til, at pengene stilles til disposition på forventet efterbevilling. Det må herved tages i betragtning, at vigtigere bevillingsspørgsmål ofte forelægges i de udvalgsberettigede partiers gruppemøder, før finansudvalget træffer sin afgørelse, og at folketingets medlemmer og pressen i de sidste år har haft adgang til at se finansudvalgets aktstykker vedrørende sager, som ikke er af fortrolig karakter.

Mindre betydende udgiftsbeløb, som er uden principiel eller politisk interesse, kan ifølge praksis, i nogle tilfælde efter nærmere fastsatte regler, afholdes *administrativt* på